

Afsnit VI. Kontrolregler. Ansvars- og straffebestemmelser.

KAPITEL 13.

De skattelignende myndigheders kontrolbeføjelser.

Til §§ 144 og 145.

Reglerne er overført uændret fra bestemmelserne i §§ 6 og 7 i lov nr. 392 af 12. juli 1946 om selvangivelse af indkomst og formue m. v. (kontrolloven).

Til § 146.

Reglerne er med visse ændringer overført fra § 8 i den nævnte lov. Medens stk. 1 er uændret, har man i stk. 2 foreslået, at oplysningspligten for arbejdsgivere udvides til også at omfatte beløb, der indestår hos arbejdsgiveren, eller af denne er hensat på en særlig konto for lønmodtageren, forsåvidt beløbene hidrører fra indtjent løn, provision eller andet arbejdsvederlag. Man har i praksis været ude for tilfælde, hvor der hos en arbejdsgiver foretoges opsparinger, som ikke omfattedes af reglerne for beskatning af pensionsordninger, og hvor man derfor har kunnet ønske at kræve oplysning om de på kontoen indsatte beløb, men ikke har ment at have hjemmel hertil.

I stk. 2, 3. punktum, har man udvidet det der foreskrevne bødeansvar til også at gælde for det tilfælde, at arbejdsgiveren eller dennes stedfortræder har undladt at foretage notater angående de lønbeløb m. v., som udbetales eller godskrives lønmodtageren. Efter den nugældende regel vil den arbejdsgiver, der har gjort notat om lønmodtagerens navn og adresse, ikke kunne drages til ansvar for oversiddelse af oplysningspligten, fordi han har undladt at gøre notat om de udbetalte lønbeløb, og den foreslåede regel er derfor påkrævet af hensyn til bestemmelsernes effektivitet.

Bestemmelsen i stk. 3 om oplysningspligt med hensyn til pensionsydelse, der er ny, og som ikke fandtes i kommissionsudkastet,

danner et naturligt supplement til reglen i stk. 2 om lønoplysninger.

Bestemmelsen i stk. 4 er overført uændret fra den gældende bestemmelse.

Med hensyn til bestemmelsen i stk. 5 er der foreslået en enkelt ændring, der tilsigter at klargøre bestemmelsens rækkevidde. Den nugældende bestemmelse omtaler alene oplysninger vedrørende omsætning af sådanne varer, der af vedkommende kunde eller leverandør „forhandles eller fremstilles“ som et led i hans næring eller bedrift, og der har været rejst tvivl om, hvorvidt bestemmelsen dækkede en erhvervsdrivendes indkøb af råstoffer eller hjælpestoffer til videre forarbejdning eller anvendelse i hans bedrift. Uanset at det næppe kan være rimeligt, at der gøres forskel på dette tilfælde og de i loven udtrykkeligt nævnte, har man under hensyn til bestemmelsens ordlyd ikke ment at turde besvare det nævnte spørgsmål bekræftende, og den foreslåede ændring — indsættelsen af ordet „anvendes“ — tilsigter derfor at skabe klarhed på dette punkt.

Bestemmelserne i stk. 6 er nye. Reglen under a), der også fandtes i kommissionsudkastet, har som forudsætning den forskellige behandling i henseende til fradragsretten, som i forslaget gøres mellem præmier vedrørende renteforsikringer og præmier vedrørende kapitalforsikringer, jfr. § 14. Reglen under b) var ikke medtaget i kommissionsudkastet. Det synes imidlertid rimeligt, at der åbnes de skattelignende myndigheder adgang til at erholde oplysninger om ydelser som de nævnte, navnlig når henses til den i stk. 3 foreslåede oplysningspligt med hensyn til pensionsydelse. Bestemmelserne kan ikke uden videre anvendes af de skattelignende myndigheder, idet anvendelsen er gjort betinget af finansministerens bestemmelse herom.

§ 147.

Bestemmelsen svarer til § 9 i den tidligere nævnte lov.